

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Пазарджик, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на осми януари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Иванка Панчева
като разглежда докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20225220103747 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е чл. 30, ал. 1 от ЗН – възстановяване на запазена част
от наследство.

Ищецът Н. О. В. чрез пълномощника си адвокат С. твърди, че е
единствен наследник на О. Н. В., починал на ***** г., за което е съставен акт
за смърт № 767/***** г. Приживе наследодателят му притежавал жилище –
апартамент, находящ се в гр. Пазарджик, ул. „*****“, който със саморъчно
завещание от 04.07.2018 г. завещал на К. Ю. Е.. Последната не била
наследник по закон на наследодателя. Завещанието накрънявало запазената
част от наследството на завещателя, а именно $\frac{1}{2}$ идеална част. Ищецът бил
подал заявление за приемане на наследството по опис, въз основа на което
било образувано гр.д. № 2789/2022 г. по описа на Районен съд – Пазарджик.
По изложените съображения моли да бъде намалено завещателното
разпореждане, извършено от О. Н. В. със саморъчно завещание от 04.07.2018
г. в полза на К. Ю. Е. до размер на $\frac{1}{2}$ идеална част, необходима за допълване
на запазената част на ищеца и да бъде възстановена на ищеца запазената част
от наследството на наследодателя, представляваща $\frac{1}{2}$ идеална част от следния
недвижим имот: самостоятелен обект сграда с идентификатор
55155.506.1176.4.17 по КККР на гр. Пазарджик, одобрени със Заповед № РД-
18-97/28.10.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр.
Пазарджик, ул. „*****“, с предназначение на самостоятелния обект –
жилище, апартамент с площ от 63.81 кв.м., с прилежащи части: избено

помещение № 17 и 4.3734 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж. За обезпечаване на иска била допусната възбрана на ½ идеална част от имота по ч.гр.д. № 622/2022 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик. Претендира присъждане на разноските по делото. Ангажира доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответницата К. Ю. Е. чрез пълномощника си адвокат С-Ц намира исковата молба за допустима, но напълно неоснователна. Признава, че ищецът е син и единствен наследник на наследодателя О. Н. В., починал на ***** г. в гр. Пазарджик, но твърди, че докато наследодателят бил жив ищецът не поддържал никаква връзка с него и не се интересувал от него. Твърди, че от 2005 г. се грижила за наследодателя, който имал много здравословни проблеми. От 2020 г. грижи за него полагал и съпругът ѝ Я. И. Г.. Двамата поемали всички разходи на наследодателя и заплатили изцяло погребението му. Решението да ѝ завещае апартамента наследодателят взел сам. Твърди, че към датата на смъртта на наследодателя по банковата му сметка в „Обединена българска банка“ АД, клон Пазарджик имало около 17 000 лв., които най-вероятно били изтеглени от ищеца. Тази сума покривала запазената част на ищеца и правата му на законен наследник не били накърнени. По тези съображения моли да отхвърляне на иска и присъждане на разноските по делото. Прави възражение за прекомерност на евентуално претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение. Ангажира писмени и гласни доказателства.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

Ищецът Н. О. В. е син и единствен наследник по закон на О. Н. В., ЕГН *****, бивш жител на гр. Пазарджик, починал на ***** г. в гр. Пазарджик.

Приживе О. Н. В. е бил собственик на самостоятелен обект сграда с идентификатор 55155.506.1176.4.17 по КKKP на гр. Пазарджик, одобрени със Заповед № РД-18-97/28.10.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр. Пазарджик, ул. „*****, който самостоятелен обект се намира в сграда № 4, разположена в поземлен имот с идентификатор 55155.506.1176, с предназначение на самостоятелния обект – жилище, апартамент, брой нива на обекта – 1, с площ от 63.81 кв.м., с прилежащи части: избено помещение № 17 и 4.3734 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж 55155.506.1176.4.16 и 55155.506.1176.4.18, под обекта 55155.506.1176.4.14 и над обекта 55155.506.1176.4.20.

Със саморъчно завещание от 04.07.2018 г., обявено на 05.07.2022 г., О. Н. В. е завещал апартамента на К. Ю. Е. с мотива, че тя се грижи за него, като чисти, пере, готви, купува му продукти и лекарства и се грижи за него, когато е болен.

На 05.07.2022 г. ответницата К. Ю. Е. се е снабдила с Нотариален акт за

собственост на недвижим имот /констативен/ № 185, том I, рег. № 2153, нот.д. № 163/2022 г., с което е призната за собственик на завещания недвижим имот.

Пазарната стойност на имота към ***** г. съгласно заключението на съдебно-оценъчната експертиза е 71 084 лв.

О. Н. В. е бил титуляр на банкова сметка в ОББ АД с IBAN ***** с наличност към ***** г. от 19 323,75 лв. и банкова сметка в „Инвестбанк“ АД с IBAN ***** с наличност към същата дата от 32 200,38 лв.

С влязло в сила решение по гр.д. № 2789/2022 г. по описа на Районен съд – Пазарджик е отхвърлена молбата на Н. О. В. за вписване в книгата по чл. 49, ал. 1 от ЗН на заявлението му за приемане по опис на наследството, оставено от наследодателя О. Н. В..

Свидетелката К. Й. А., без родство със страните, установява, че познава ответницата и починалия О. В.. Ответницата се грижила за него, миела, гледала го, чистила, хранела го, водила го на лекар, когато бил болен. Гледала го откакто била на 18 години, докато той починал. Никой друг не се грижил за него. Никой роднина не го бил търсил. Ответницата не взимала пари от него. С нейни пари му купувала лекарства и храна. Неговите пари били в банка. О. В. й бил като баща. Когато се омъжила, я взели от неговия дом. Преди да почине, той казал на ответницата, че ще й остави апартамента, защото си няма никой и само тя го гледа.

При така установените правнорелевантни факти съдът намира следното от правна страна:

Предявен е конститутивен иск с правно основание чл. 30, ал. 1 от ЗН за възстановяване на запазена част от наследството чрез намаляване на завещателно разпореждане.

В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване по делото, че е наследник с право на запазена част, който е приел наследството по опис, и че приживе наследодателят му се е разпоредил безвъзмездно с имущество, което превишава разполагаемата част от наследството.

Съгласно чл. 30, ал. 2 от ЗН когато наследникът, чиято запазена част е накърнена, упражнява правото си да иска възстановяването ѝ спрямо лица, които не са наследници по закон (не са призовани към наследяване), е необходимо същият да е приел наследството по опис.

Съгласно ТР № 3/2013 г. на ОСГК на ВКС приемането на наследството по опис е материална предпоставка за реализиране правото да се иска възстановяване на запазена част от наследството спрямо заветник или надарен, който не е призован към наследяване. Наличието на вписано по предвидения в закона ред заявление за приемане на наследството по опис е предпоставка за реализиране на правото да се иска възстановяване на запазена част от наследството в хипотезата на чл. 30, ал. 2 от ЗН. Когато призовано към наследяване дееспособно лице претендира възстановяване на

запазената си част от наследството спрямо заветник или надарен, който не е призован към наследяване, посредством това заявление се изразява воля да се брани едно специфично, признато от закона право, а именно правото на възстановяване на запазената част от наследството на посочените в чл. 28 от ЗН лица, което дава право на наследника по закон да ограничи отговорността си за направените от наследодателя завети само до размера на разполагаемата част, както и да иска намаляване на извършените приживе от наследодателя дарения до размера на разполагаемата част.

От събраните по делото доказателства се установява, че ищецът е наследник по закон на наследодателя О. Н. В., разполагащ с право на запазена част съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗН като негов низходящ. Същият упражнява правото си да търси възстановяване на запазена част от лице, което не е призовано да наследи, тъй като ответницата не е от кръга на наследниците по закон съгласно чл. 5-9 от ЗН. Завещателното разпореждане, чието намаляване се търси, има за предмет конкретно определено имущество на наследодателя, което не изчерпва наследствената маса, поради което е частно по смисъла на чл. 16, ал. 2 от ЗН и придава на ответницата качеството на заветник. Следователно възстановяване на запазена част на наследник се допуска, ако наследникът изрично е заявил, че приема наследството по опис и неговото изявление е вписано от районния съдия в книгата по чл. 49, ал. 1 от ЗН по надлежния ред. Този елемент от фактическия състав в случая не е осъществен, тъй като макар ищецът да е поискал вписване на изявлението му приемане на наследството по опис, молбата му е отхвърлена от районния съдия с решение, което е влязло в сила. Ето защо ищецът не разполага с право на възстановяване на запазена част, поради което искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК разноските по делото следва да се възложат в тежест на ищеца.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. О. В., ЕГН ***** от гр. Карлово, ул. „*****“ против К. Ю. Е., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „*****“ иск за намаляване на завещателно разпореждане, направено от наследодателя О. Н. В., починал на ***** г., със саморъчно завещание от 04.07.2018 г., с което в полза на К. Ю. Е. е завещан недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 55155.506.1176.4.17 по КKKP на гр. Пазарджик, одобрени със Заповед № РД-18-97/28.10.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр. Пазарджик, ул. „*****“, с предназначение на самостоятелния обект – жилище, апартамент с площ от 63.81 кв.м., с прилежащи части: избено помещение № 17 и 4.3734 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж, и за

възстановяване на запазената част от наследството на наследодателя.

ОСЪЖДА Н. О. В., ЕГН ***** от гр. Карлово, ул. „*****“ да заплати на К. Ю. Е., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „*****“ разносики за адвокатско възнаграждение в размер на 1 800 лв.

Решението може да се обжалва от страните пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването.

Препис от решението да се връчи на страните чрез пълномощниците им.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____